

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 18. novembra 2010*

Vo veci C-322/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 8. augusta 2009,

NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB, so sídlom v Štokholme (Švédsko), v zastúpení: M. Merola a L. Armati, avvocati,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: L. Flynn a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia D. Šváby, E. Juhász, G. Arestis
a T. von Danwitz (spravodajca),

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. septembra 2010,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude
prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Spoločnosť NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (ďalej len „NDSHT“) sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských súdov z 9. júna 2009, NDSHT/Komisia (T-152/06, Zb. s. II-1517, ďalej len „napadnutý rozsudok“), v ktorom tento súd vyhlásil za neprípustnú jej žalobu

o zrušenie rozhodnutia obsiahnutého v listoch Komisie Európskych spoločenstiev z 24. marca a 28. apríla 2006 zaslaných spoločnosti NDSHT, ktoré sa týkali sťažnosti v súvislosti so štátnou pomocou, ktorú mesto Štokholm údajne protiprávne poskytlo spoločnosti Stockholm Visitors Board AB (ďalej len „napadnutý akt“).

Právny rámec

- 2 Ako to vyplýva z odôvodnenia č. 2 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), zmeneného a doplneného Aktom o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 33, ďalej len „nariadenie č. 659/1999“), toto nariadenie kodifikuje a posilňuje prax Komisie v oblasti skúmania štátnej pomoci v súlade s judikatúrou Súdneho dvora.
- 3 Podľa článku 1 písm. b) bodu i) tohto nariadenia „existujúca pomoc“ znamená „bez toho, aby boli dotknuté články 144 a 172 aktu o pristúpení Rakúska, Fínska a Švédska, bod 3 prílohy IV a dodatok k tejto prílohe k aktu o pristúpení Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska, všetku pomoc, ktorá existovala pred nadobudnutím účinnosti zmluvy [ES] vo vzťahu k jednotlivým členským štátom, to jest programy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli zavedené pred nadobudnutím účinnosti a sú uplatniteľné aj po nadobudnutí účinnosti zmluvy“.

- 4 Podľa článku 1 písm. h) uvedeného nariadenia je pojem „zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*]“ definovaný ako „akýkoľvek členský štát a akákoľvek osoba, podnikateľ alebo združenie podnikateľov, ktorých záujmy možno ovplyvniť poskytnutím pomoci, najmä príjemca pomoci, konkurujúci si podnikatelia a obchodné združenia“.
- 5 Článok 4 nariadenia č. 659/1999, uvedený v kapitole II tohto nariadenia s názvom „Postup týkajúci sa oznamovanej pomoci“, v odsekoch 1 až 4 stanovuje:

„1. Komisia preskúma oznámenie akonáhle jej bude doručené. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 8, Komisia prijme rozhodnutie podľa odsekov 2, 3 alebo 4.

2. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že úradne oznámené [oznámené – *neoficiálny preklad*] opatrenie nepredstavuje pomoc, zaznamená toto zistenie formou rozhodnutia.

3. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že nevznikli žiadne pochybnosti o zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, pokým spadá do rámca článku [87 ods. 1 ES], rozhodne, že opatrenie je zlučiteľné so spoločným trhom (ďalej sa označuje len ako ‚rozhodnutie, ktoré nevyvolalo námietky‘). Rozhodnutie bude špecifikovať, ktorá výnimka zo zmluvy sa použila.

4. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že vznikli pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, rozhodne o začatí konania podľa článku [88 ods. 2 ES] (ďalej sa označuje len ako ‚rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania‘).

- 6 Kapitola III uvedeného nariadenia upravuje konanie týkajúce sa protiprávnej pomoci. V tejto kapitole článok 10 ods. 1 uvádza:

„Ak Komisia vlastní informácie z akéhokoľvek zdroja týkajúce sa údajnej protiprávnej pomoci, preskúma tieto informácie bez meškania.“

- 7 Článok 13 s názvom „Rozhodnutia Komisie“, uvedený v tejto kapitole III, v odseku 1 stanovuje:

„Výsledkom preskúmania možnej protiprávnej pomoci bude rozhodnutie podľa článku 4 (2), (3) alebo (4). ...“

- 8 Článok 20 ods. 2 a 3 v kapitole VI nariadenia č. 659/1999 s názvom „Zainteresované strany [Dotknuté osoby – *neoficiálny preklad*]“ stanovuje:

„2. Akákoľvek zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] môže informovať Komisiu o akejkoľvek údajnej protiprávnej pomoci a akomkoľvek údajnom nesprávnom použití pomoci. Keď Komisia zvažuje, že na základe informácií, ktoré má, existujú nedostatočné dôvody na zaujatie stanoviska k prípadu, bude informovať o tom zainteresovanú stranu [dotknutú osobu – *neoficiálny preklad*]. Keď Komisia prijme rozhodnutie o prípade, týkajúce sa predmetu poskytnutých informácií, zašle kópiu tohto rozhodnutia zainteresovanej strane [dotknutej osobe – *neoficiálny preklad*].

3. Na požiadanie akákoľvek zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] získa kópiu akéhokoľvek rozhodnutia podľa článkov 4 a 7, článku 10 (3) a článku 11.“

- 9 Podľa článku 25 nariadenia č. 659/1999:

„Rozhodnutia vykonané [prijaté – *neoficiálny preklad*] podľa kapitol II, III, IV, V a VII budú adresované danému členskému štátu. ...“

Skutkové okolnosti

- 10 NDSHT je spoločnosť založená podľa švédskeho práva, ktorá vykonáva činnosť cestovnej kancelárie v Štokholme prostredníctvom svojej internetovej stránky. Ponúka globálne služby zahŕňajúce rezerváciu hotelových izieb a turistickú kartu nazývanú „Stockholm à la carte“, ktorá jej držiteľom umožňuje využívať viacero služieb a infraštruktúru v meste Štokholm ako napríklad múzeá a mestskú dopravu.
- 11 Stockholm Visitors Board AB (ďalej len „SVB“) je spoločnosť, ktorá je vo vlastníctve mesta Štokholm prostredníctvom rôznych dcérskych spoločností. Bola poverená poskytovaním turistických informácií, ako aj propagáciou štokholmského regiónu. V súvislosti s týmto druhom činností vykonáva aj obchodnú činnosť, ktorá pozostáva najmä zo služby rezervácie hotelových izieb v Štokholme za znížené ceny a z predaja celého súboru služieb súvisiacich s cestovným ruchom prostredníctvom karty nazývanej „Stockholm Card“, ktorá poskytuje bezplatný prístup do turistických lokalít a infraštruktúry mesta Štokholm.
- 12 V septembri 2004 spoločnosť NDSHT predložila Komisii informácie o ročných dotáciách, ktoré mesto Štokholm poskytlo spoločnosti SVB na roky 2003 až 2005, a tvrdila, že tieto dotácie sú štátnou pomocou, ktorá bola poskytnutá v rozpore s článkom 88 ods. 3 ES. Spoločnosť NDSHT vo svojej sťažnosti potvrdila, že touto údajnou štátnou

pomocou boli ročné rozpočtové úvery mesta Štokholm v prospech SVB, pravidelné krytie strát spoločnosti SVB jej materskou spoločnosťou pred zdanením a zvýhodnený prístup k verejnej infraštruktúre ako napríklad k platenému parkovisku spravovanému uvedeným mestom. Podľa spoločnosti NDSHT môže spoločnosť SVB využívať túto pomoc na financovanie svojich obchodných činností, ktoré konkurujú najmä obchodným činnostiam ostatných vnútroštátnych a medzinárodných podnikov, čím sa narušuje hospodárska súťaž.

- 13 Komisia preskúmala sťažnosť spoločnosti NDSHT s ohľadom na doplňujúce informácie poskytnuté touto spoločnosťou a na informácie poskytnuté švédskymi orgánmi na základe žiadostí o informácie, ktoré im zaslala Komisia.
- 14 Dňa 24. marca 2006 riaditeľ riaditeľstva „Štátna pomoc 1: Kohézia a konkurencieschopnosť“ Generálneho riaditeľstva pre hospodársku súťaž Komisie, ktorý bol poverený spisom (ďalej len „riaditeľ útvaru Komisie poverený spisom“) zaslal spoločnosti NDSHT list v tomto znení:

„...“

Chcel by som Vás informovať, že na základe dostupných informácií príslušné útvary generálneho riaditeľstva pre hospodársku súťaž dospeli k záveru, že neexistujú dostatočné dôvody na pokračovanie v skúmaní Vašej sťažnosti. ...

Z našej analýzy vyplýva, že činnosť súvisiaca so „Stockholm Card“ a s rezerváciou hotelových izieb (s výnimkou parkovacích miest zahrnutých v „Stockholm Card“) je vykonávaná za trhových podmienok. Táto činnosť teda nie je financovaná štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Pokiaľ ide o bezplatné využívanie určitých parkovacích miest, je možné tvrdiť, že obchod nie je ovplyvnený, a aj keby to tak bolo, táto pomoc bola zahrnutá v „Stockholm Card“ dávno predtým, ako Švédsko vstúpilo do Európskej únie v roku 1995, a predstavovala by teda existujúcu pomoc. Okrem toho od 1. januára 2006 už táto pomoc nie je v „Stockholm Card“ zahrnutá.

Pokiaľ ide o ďalšie činnosti (poskytovanie turistických informácií, atď.), zdá sa, že tie spadajú pod ustanovenia upravujúce služby vo všeobecnom hospodárskom záujme (SVHZ). Nezdá sa, že by tu existovali krízové dotácie v prospech podnikateľskej činnosti. Aj za predpokladu, že by kompenzácia za SVHZ bola kvalifikovaná ako štátna pomoc, takáto pomoc by bola poskytovaná za rovnakých podmienok už pred rokom 1995, a predstavovala by preto existujúcu pomoc.

Skrátka, z nášho hĺbkového preskúmania tejto sťažnosti vyplýva, že tu ide o existujúcu, a nie protiprávnu pomoc, ktorá je v každom prípade zlučiteľná so spoločným trhom. Keďže nie je potrebné začať konanie o potrebných opatreniach podľa článku 88 ods. 1 ES, nemáme v úmysle prijať v tejto veci žiadne ďalšie opatrenie.

...

- 15 Listom z 5. apríla 2006 spoločnosť NDSHT informovala Komisiu, že z listu z 24. marca 2006 vyvodzuje, že jej sťažnosť bola zamietnutá a že rozhodnutie o nevznesení námietok voči sporným finančným opatreniam bolo prijaté podľa článku 13 a článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 659/1999. Spoločnosť NDSHT rovnako žiadala Komisiu o zaslanie kópie tohto rozhodnutia v zmysle článku 20 toho istého nariadenia.
- 16 Listom z 28. apríla 2006 riaditeľ útvaru Komisie poverený spisom odpovedal spoločnosti NDSHT, pričom jej pripomenul, že z poskytnutých informácií vyplýva, že oznámené opatrenia nepredstavujú protiprávnu štátnu pomoc, a že jej teda nemožno zaslať rozhodnutie Komisie prijaté podľa článku 20 nariadenia č. 659/1999.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 17 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 6. júna 2006 sa spoločnosť NDSHT domáhala zrušenia sporného aktu, ako aj začatia konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.
- 18 Komisia vzniesla samostatným podaním námietku neprípustnosti podľa článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, na ktorú spoločnosť NDSHT odpovedala 9. novembra 2006.
- 19 Spoločnosť NDSHT vo svojich pripomienkach týkajúcich sa námietky neprípustnosti tvrdila, že sporný akt vyjadruje konečné odmietnutie Komisie začať konanie vo veci

formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES, ako aj rozhodnutie o odložení veci. Sporný akt by sa tak mal považovať za rozhodnutie, ktoré má dopad na právne postavenie spoločnosti NDSHT. Ide teda o napadnuteľný akt v zmysle článku 230 ES.

- 20 Napadnutým rozsudkom Súd prvého stupňa zamietol žalobu spoločnosti NDSHT ako neprípustnú a zaviazal ju na náhradu trov konania.
- 21 Súd prvého stupňa rozhodol, že na stanovenie, či sporný akt je napadnuteľným aktom, treba s ohľadom na podstatu toto aktu rozlišovať, či ide o rozhodnutie v zmysle článku 4 nariadenia č. 659/1999 alebo len o neformálne oznámenie podľa článku 20 ods. 2 druhej vety uvedeného nariadenia.
- 22 V bode 44 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa potvrdil, že Komisia nie je pri odpovedi na každú sťažnosť povinná prijať rozhodnutie v zmysle článku 4 nariadenia č. 659/1999. Takáto povinnosť existuje len v prípade uplatnenia článku 13 uvedeného nariadenia. V prípade, ak sa sťažnosť týka existujúcej pomoci to tak nie je. V bode 64 toho istého rozsudku Súd prvého stupňa zastával názor, že povinnosť prijať po podaní sťažnosti týkajúcej sa existujúcej pomoci rozhodnutie v zmysle článku 4 uvedeného nariadenia je v rozpore s hospodárnosťou konania o preskúmaní štátnej pomoci.
- 23 Z podstaty listov z 24. marca a 28. apríla 2006 (ďalej spoločne len „sporné listy“) vyplýva, že Komisia sa rozhodla nevyhovieť sťažnosti z dôvodu, že predmetná pomoc predstavuje existujúcu pomoc, na ktorú sa vzťahuje konanie podľa článku 88 ods. 1 ES. V bode 57 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa zastával názor, že Komisia v tomto prípade, a to s ohľadom na ustálenú judikatúru, nemôže byť prostredníctvom sťažnosti zaviazaná zaslať dotknutému členskému štátu odporúčanie navrhujúce vhodné opatrenia podľa článku 18 nariadenia č. 659/1999. Navyše žiadne

ustanovenie tohto nariadenia, ktoré sa uplatňuje v oblasti existujúcej pomoci, nedáva Komisii možnosť prijať po skončení fázy predbežného preskúmania tejto pomoci akt majúci povahu rozhodnutia.

- 24 Nakoniec v bode 63 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa upresnil, že keďže Komisia sa po prvom preskúmaní sporných finančných opatrení domnievala, že tieto opatrenia sa mali považovať za existujúcu pomoc, sporné listy nemohli predstavovať odmietnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.
- 25 Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že sporné listy sa nemajú považovať za rozhodnutie v zmysle článku 4 nariadenia č. 659/1999, ale za neformálne oznámenie v zmysle článku 20 uvedeného nariadenia. Nepredstavujú teda napadnuteľný akt v zmysle článku 230 ES.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

- 26 Spoločnosť NDSHT sa svojím odvolaním, v ktorom spochybňuje kvalifikáciu sporných opatrení vykonanú Komisiou, domáha, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne vyhovel jej návrhu v prvostupňovom konaní a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania alebo subsidiárne vyhlásil jej žalobu za prípustnú, vrátil vec Všeobecnému súdu na nové konanie a pozastavil rozhodnutie týkajúce sa nákladov súvisiacich s oboma konaniami.

- 27 Komisia navrhuje odvolanie zamietnuť a zaviazať spoločnosť NDSHT na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 28 Na podporu svojho odvolania spoločnosť NDSHT uvádza štyri odvolacie dôvody.

- 29 Prvý odvolací dôvod je založený na zjavnom skreslení obsahu sporných listov. Vo svojom druhom odvolacom dôvode sa odvolateľka domnieva, že Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď sporný akt považoval za prípravný akt nepredstavujúci konečné rozhodnutie, ktoré možno napadnúť žalobou o neplatnosť. Vo svojom treťom odvolacom dôvode spoločnosť NDSHT Súdu prvého stupňa vytýka, že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď zastával názor, že postoj zaujatý Komisiou sa mal považovať za odmietnutie návrhu prijať vhodné opatrenia v zmysle článku 88 ods. 1 ES. Nakoniec spoločnosť NDSHT sa vo svojom štvrtom odvolacom dôvode domnieva, že Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že kvalifikácia zo strany Komisie sporných finančných opatrení ako existujúcej pomoci zamedzila tomu, aby sa napadlo zamietnutie sťažnosti. Takéto riešenie by spočívalo na nesprávnom výklade článkov 4, 10, 13 a 20 nariadenia č. 659/1999.

- 30 Keďže druhý a štvrtý odvolací dôvod úzko súvisia, treba ich preskúmať spoločne.

O druhom a štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- ³¹ Spoločnosť NDSHT, ktorá odkazuje najmä na rozsudok zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisía (C-521/06 P, Zb. s. I-5829), Súdu prvého stupňa vytýka, že porušil články 4, 10, 13 a článok 20 ods. 2 nariadenia č. 659/1999, keď rozhodol, že zamietnutie jej sťažnosti Komisiou nemá vlastnosti rozhodnutia vyvolávajúceho záväzné právne účinky, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť jej záujmy, a teda napadnuteľného aktu v zmysle článku 230 ES.
- ³² Odvolateľka totiž vo svojom druhom odvolacom dôvode zastáva názor, že Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedol, že sporný akt nepredstavuje konečné rozhodnutie, ale prípravný akt. Tvrdí, že Komisia naopak ukončila svoje skúmanie a prijala nedostatočne formalizované rozhodnutie, ktorého predmet spočíval v zamietnutí sťažnosti z dôvodu, že poskytnutá finančná pomoc bola zlučiteľná so spoločným trhom.
- ³³ V tejto súvislosti sa odvolateľka vo svojom treťom odvolacom dôvode domnieva, že Súd prvého stupňa v bode 57 a nasl. napadnutého rozsudku vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď postoj, ktorý zaujala Komisia, kvalifikoval ako zamietnutie návrhu prijať vhodné opatrenia v zmysle článku 88 ods. 1 ES a nie ako odmietnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa odseku 2 toho istého článku. Súd

prvého stupňa takisto nesprávne uviedol, že sťažovateľ nemôže Komisiu nútiť, aby po skončení fázy predbežného preskúmania prijala rozhodnutie.

- 34 Navyše odvolateľka vo svojom štvrtom odvolacom dôvode tvrdí, že články 4, 10 a 13 nariadenia č. 659/1999 ukladajú Komisii, pokiaľ skúma sťažnosť, ktorá poukazuje na existenciu údajnej protiprávnej pomoci, aby ukončila fázu predbežného preskúmania prijatím rozhodnutia, čo je uvedené aj v bode 40 už citovaného rozsudku Athinaiki Techniki/Komisía.
- 35 Táto povinnosť vysloviť sa formou rozhodnutia platí aj v prípade, že fáza predbežného preskúmania vyvoláva v Komisii dojem, že ide o existujúcu pomoc. Možnosť napadnúť list Komisie, v ktorom sa odmietlo začať konanie vo veci formálneho zisťovania z dôvodu, že napadnutá pomoc bola existujúcou pomocou, bola totiž potvrdená Súdnym dvorom v rozsudku z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia (C-313/90, Zb. s. I-1125). Podľa názoru odvolateľky teda výklad, ktorý vykonal Súd prvého stupňa v bode 64 a nasl. napadnutého rozsudku, podľa ktorého je v rozpore s hospodárnosťou konania o preskúmaní štátnej pomoci domnievať sa, že keď Komisia informuje sťažovateľa, že jeho sťažnosť sa týka existujúcej pomoci, nevyhnutne prijíma rozhodnutie v zmysle článku 4 nariadenia č. 659/1999, svedčí o zásadne nesprávnej koncepcii tohto procesného systému. Tento výklad by viedol k tomu, že by sa Komisia kvalifikovaním napadnutých finančných opatrení ako existujúcej pomoci mohla vyhnúť akémukoľvek preskúmaniu súdom Únie, čo by bolo zjavne neprijateľné.
- 36 Komisia v prvom rade pripúšťa, že sa v sporných listoch nezaoberala všetkými spornými finančnými opatreniami a že prostredníctvom týchto listov neprijala rozhodnutie o existujúcej pomoci. Uvedené listy naopak obsahujú určitý počet hypotetických záverov, ktoré teda nie sú konečné a ktoré navyše nevedú k totožnej kvalifikácii týchto rôznych opatrení. V tých istých listoch Komisia okrem toho zhrnula stanovisko

útvaru povereného sťažnosťou, podľa ktorého tento útvar nemal v danom okamihu v úmysle tejto sťažnosti vyhovieť.

37 Následne tvrdenie, ktoré uviedla spoločnosť NDSHT, že Komisia prijala nedostatočne formalizované rozhodnutie je neprípustné, pretože nebolo uvedené počas konania na prvom stupni.

38 Komisia v každom prípade tvrdí, že neprijala rozhodnutie a že sa obmedzila na predbežné posúdenie, keďže k odloženiu sťažnosti došlo až v decembri 2006. Okrem toho, pokiaľ ide o existujúcu pomoc, Komisia nemôže okamžite prijať rozhodnutie, ale musí najskôr, pokiaľ považuje opatrenia nezlučiteľné so spoločným trhom, informovať dotknutý členský štát predtým, ako prípadne navrhne vhodné opatrenia. Keďže nariadenie č. 659/1999 neupravuje osobitný postup, ktorý sa má v takomto prípade dodržať, jediným možným riešením ako napadnúť sporný akt bola žaloba na nečinnosť.

39 Nakoniec Komisia spochybňuje relevantnosť odkazov na už citované rozsudky CIRFS a i./Komisia, ako aj Athinaïki Techniki/Komisia, keďže Komisia tým, že konštatovala, že ide o existujúcu pomoc, už nebola v postavení, v ktorom by mohla začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.

Posúdenie Súdnym dvorom

— O prípustnosti tvrdenia spoločnosti NDSHT týkajúceho sa nedostatočne formalizovaného rozhodnutia Komisie

- ⁴⁰ Podľa Komisie tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého ukončila svoje preskúmanie spor-
ných finančných opatrení na základe nedostatočne formalizovaného rozhodnutia,
nebolo uvedené pred Súdom prvého stupňa, a je teda neprípustné.
- ⁴¹ V tejto súvislosti treba uviesť, že z článku 58 Štatútu Súdneho dvora v spojení s člán-
kom 113 ods. 2 jeho rokovacieho poriadku vyplýva, že v rámci odvolania môže odvo-
lateľ uvádzať akékoľvek relevantné tvrdenie s jedinou výhradou, že odvolanie nezmení
predmet sporu pred Všeobecným súdom (rozsudok z 18. januára 2007, PKK a KNK/
Rada, C-229/05 P, Zb. s. I-439, bod 66, ako aj z 29. novembra 2007, Herrero Romeu/
Komisia, C-8/06 P, Zb. s. I-10333, bod 32).
- ⁴² Treba však konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, uvedené tvrdenie bolo
obsiahnuté v žalobe podanej spoločnosťou NDSHT na Súd prvého stupňa, v ktorej sa
v bode 29 uvádza, že „z ustálenej judikatúry vyplýva, že forma prijatých aktov alebo
rozhodnutí nemá vplyv na právo podať proti nim námietky“. Preto aj za predpokladu,
že toto tvrdenie nebolo uvedené v konaní pred Súdom prvého stupňa rovnakými vý-
razmi ako v uvedenom odvolaní, nemení predmet sporu prejednávaného pred Súdom
prvého stupňa.

43 Z toho vyplýva, že toto tvrdenie je prípustné.

— O veci samej

44 Odvolateľka sa vo svojom druhom a štvrtom odvolacom dôvode v podstate snaží preukázať, že Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď zastával názor, že sporné listy nemali povahu napadnuteľného aktu v zmysle článku 230 ES.

45 V tejto súvislosti Súdny dvor opakovane rozhodol, že žalobu o neplatnosť v zmysle článku 230 ES možno podať proti všetkým aktom prijatým inštitúciami bez ohľadu na ich formu a povahu, ktorých účelom je mať záväzné právne účinky, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Athinaïki Techniki/Komisía, už citovaný, bod 29 a citovanú judikatúru, ako aj z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisía, C-362/08 P, Zb. s. I-669, bod 51).

46 Z ustálenej judikatúry týkajúcej sa prípustnosti žalôb o neplatnosť takisto vyplýva, že pri kvalifikovaní napadnutých aktov treba vychádzať zo samotnej ich podstaty (pozri najmä rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisía, 60/81, Zb. s. 2639, bod 9, a z 22. júna 2000, Holandsko/Komisía, C-147/96, Zb. s. I-4723, bod 27).

47 Naopak forma, v akej je akt alebo rozhodnutie prijaté, je v zásade z hľadiska prípustnosti žaloby o neplatnosť bezvýznamná. V zásade preto na kvalifikovanie dotknutého aktu nemá vplyv, či akt spĺňa alebo nespĺňa určité formálne požiadavky, a síce či ho

autor náležite označil alebo či uvádza ustanovenia, ktoré tvoria jeho právny základ. Je preto irelevantné, že tento akt nie je označený ako „rozhodnutie“ alebo že neodkazuje na článok 4 ods. 2, 3 alebo 4 nariadenia č. 659/1999. Takisto je bezvýznamné, že ho dotknutý členský štát neoznámil Komisii, čím porušil článok 25 tohto nariadenia, pretože takáto vada nemôže zmeniť podstatu daného aktu (pozri rozsudok Athinaïki Techniki/Komisía, už citovaný, body 43 a 44, ako aj citovanú judikatúru).

48 Navyše napadnuteľnými aktmi v zmysle článku 230 ES sú v zásade opatrenia, ktoré konečným spôsobom určujú postoj Komisie na záver určitého správneho konania a majú vyvolávať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu s výnimkou dočasných opatrení, ktorých účelom je pripraviť konečné rozhodnutie a ktoré takéto účinky nemajú (pozri rozsudok Athinaïki Techniki/Komisía, už citovaný, bod 42 a citovanú judikatúru).

49 Pokiaľ ide o prípadne konečnú a napadnuteľnú povahu opatrení prijatých Komisiou v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci, treba najskôr pripomenúť, že Komisia musí podľa článku 10 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 vykonať preskúmanie, pokiaľ vlastní informácie z akéhokoľvek zdroja týkajúce sa údajne protiprávnej pomoci. Preskúmanie sťažnosti na základe tohto ustanovenia má za následok začatie fázy predbežného preskúmania podľa článku 88 ods. 3 ES a zaväzuje Komisiu bezodkladne preskúmať prípadnú existenciu pomoci a jej zlučiteľnosť so spoločným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudok Athinaïki Techniki/Komisía, už citovaný, bod 37).

50 Článok 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, ktorý sa uplatňuje v rámci preskúmania sťažnosti týkajúcej sa údajne protiprávnej pomoci, Komisii ukladá, aby fázu predbežného preskúmania ukončila prijatím rozhodnutia podľa článku 4 ods. 2, 3 alebo 4 tohto nariadenia, čiže buď rozhodnutím, v ktorom konštatuje neexistenciu pomoci, rozhodnutím o nevznesení námietok alebo rozhodnutím o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, keďže táto inštitúcia nie je oprávnená donekonečna predlžovať stav nečinnosti počas fázy predbežného preskúmania. V určitom momente jej prislúcha buď začať nasledujúcu fázu preskúmania upravenú v článku 88 ods. 2 ES, alebo zastaviť konanie prijatím rozhodnutia v tomto zmysle (pozri v tomto zmysle rozsudok *Athinaïki Techniki/Komisía*, už citovaný, bod 40 a citovanú judikatúru).

51 Pokiaľ Komisia po preskúmaní sťažnosti konštatuje, že prešetrenie neumožňuje dospieť k záveru o existencii štátnej pomoci v zmysle článku 87 ES, implicitne odmieta začať konanie upravené v článku 88 ods. 2 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, *Komisía/Sytraval a Brink's France*, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 47).

52 Pokiaľ ide o konštatovanie Komisie, že oznámené opatrenia predstavujú existujúcu pomoc, treba konštatovať, že existujúca pomoc je nepochybne priebežne skúmaná v súlade s článkom 88 ods. 1 ES a musí sa považovať za neodporujúcu právu dovtedy, kým Komisia nezistí jej nezlučiteľnosť so spoločným trhom (pozri rozsudky z 9. augusta 1994, *Namur-Les assurances du crédit*, C-44/93, Zb. s. I-3829, bod 34, a z 9. októbra 2001, *Taliansko/Komisía*, C-400/99, Zb. s. I-7303, bod 48). Pokiaľ je však Komisii predložená sťažnosť spochybňujúca údajne protiprávnu pomoc, Komisia kvalifikáciou opatrenia ako existujúcej pomoci podriaďuje túto pomoc konaniu podľa článku 88 ods. 1 ES a implicitne tak odmieta začať konanie podľa článku 88

od. 2 ES (pozri v tomto zmysle rozsudky CIRFS a i./Komisia, už citovaný, body 25 a 26, ako aj zo 16. mája 2002, ARAP a i./Komisia, C-321/99 P, Zb. s. I-4287, bod 61).

53 Takéto rozhodnutie o odmietnutí začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES je konečným rozhodnutím a nemožno ho kvalifikovať len ako predbežné opatrenie (rozsudky CIRFS a i./Komisia, už citovaný, bod 26, ako aj v tomto zmysle Athinaiki Techniki/Komisio, už citovaný, body 54 a 58).

54 V takejto situácii môžu držiteľia procesných záruk zakotvených v tomto ustanovení presadiť ich dodržiavanie len vtedy, ak majú možnosť napadnúť toto rozhodnutie na súde Únie podľa článku 230 štvrtého odseku ES. Táto zásada platí aj v prípade, keď je rozhodnutie prijaté z dôvodu, že Komisia sa nazdáva, že pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, ako aj vtedy, keď si myslí, že treba vylúčiť samotnú existenciu pomoci (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 47), alebo aj pokiaľ sa domnieva, že ide o existujúcu pomoc (pozri v tomto zmysle rozsudky CIRFS a i./Komisia, už citovaný, bod 27, ako aj ARAP a i./Komisia, už citovaný, bod 62).

55 Toto konštatovanie je podporené článkom 20 nariadenia č. 659/1999, ktorý upravuje práva dotknutých osôb. Podľa druhej a tretej vety odseku 2 tohto článku Komisia po tom, čo od tejto dotknutej osoby získa informácie o údajne protiprávnej pomoci alebo o údajnom nesprávnom použití pomoci, buď zvaží, že neexistujú dostatočné dôvody na zaujatie stanoviska k prípadu a bude o tom informovať uvedenú dotknutú osobu alebo prijme rozhodnutie o prípade týkajúce sa predmetu poskytnutých informácií.

Z toho vyplýva, že pokiaľ Komisia takéto informácie preskúmala a zaujala k nim stanovisko, prijíma rozhodnutie.

- 56 Z týchto dôvodov sa žaloba o zrušenie rozhodnutia o odmietnutí začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES, ktorú podala dotknutá osoba v zmysle tohto článku, musí považovať za prípustnú, pokiaľ chce žalobca jej podaním zachovať svoje procesné práva, ktoré mu vyplývajú z tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri rozsudok Athinaïki Techniki/Komisía, už citovaný, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 57 V prejednávanej veci je nesporné, že Komisia preskúmala sťažnosť odvolateľky s ohľadom na doplňujúce informácie poskytnuté odvolateľkou a na informácie predložené švédskymi orgánmi na základe žiadostí o informácie, ktoré im zaslala Komisia. Po preskúmaní sťažnosti Komisia dospela vo svojom liste z 24. marca 2006 k záveru, že neexistujú dostatočné dôvody, ktoré by odôvodňovali pokračovať v tomto skúmaní, a dodala, že v tejto veci nemá v úmysle prijať ďalšie opatrenia. Navyše prostredníctvom listu z 28. apríla 2006 pripomenula, že sporné finančné opatrenia nepredstavujú protiprávnu pomoc.
- 58 Keďže Komisia dospela k záveru, že neexistujú dostatočné dôvody na pokračovanie v preskúmaní, z podstaty sporného aktu vyplýva, že si vytvorila konečný názor na preskúmané opatrenia, čím vyjadrila svoju vôľu ukončiť svoje predbežné preskúmanie. Komisia týmto konštatovaním, ako to vyplýva aj z judikatúry citovanej v bode 52 tohto rozsudku, implicitne odmietla začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.
- 59 Odvolateľka ako podnik, ktorý je konkurentom spoločnosti, príjemcu oznámených opatrení, je pritom nesporne jednou z dotknutých osôb v zmysle článku 88 ods. 2 ES (pozri rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 41, ako aj z 9. júla

2009, 3F/Komisia, C-319/07 P, Zb. s. I-5963, bod 32) v súvislosti s definíciou tohto pojmu uvedenou v článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999.

- ⁶⁰ Treba teda konštatovať, že Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že sporný akt nemal povahu rozhodnutia vyvolávajúceho záväzné právne účinky, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť záujmy odvolateľky a osobitne, že nepredstavoval rozhodnutie podľa článku 4 nariadenia č. 659/1999. Z toho vyplýva, že sporný akt sa musí považovať za napadnuteľný akt v zmysle článku 230 ES.
- ⁶¹ Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhému a štvrtému odvolaciemu dôvodu, ktorý spoločnosť NDSHT uviedla na podporu svojho odvolania, treba vyhovieť.
- ⁶² Navyše, keďže Súdny dvor v bodoch 52 a 60 tohto rozsudku pripomenul, že také rozhodnutie, akým je sporné rozhodnutie, predstavuje napadnuteľný akt aj vtedy, keď sa v ňom konštatuje, že opatrenia oznámené sťažovateľom predstavujú existujúcu pomoc, netreba už rozhodnúť o prvom odvolacom dôvode odvolateľky, ktorý je založený na skreslení sporných listov.
- ⁶³ Za týchto okolností treba napadnutý rozsudok zrušiť.

O vrátení věci Všeobecnému soudu

- ⁶⁴ Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečné rozhodnutie vo veci, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecnému súdu.
- ⁶⁵ Súdny dvor však nemôže rozhodnúť o žalobe podanej spoločnosťou NDSHT. Tento aspekt sporu a osobitne otázka, či Komisia pochybila, keď rozhodla nezačať konanie vo veci formálneho preskúmania podľa článku 88 ods. 2 ES z dôvodu, že predmetné opatrenia predstavovali existujúcu pomoc, ktorá je v každom prípade zlučiteľná so spoločným trhom, predpokladá vykonanie skutkového posúdenia na základe skutočností, ktoré neboli posúdené Súdom prvého stupňa, ani prejednané pred Súdnym dvorom. Súdny dvor naopak disponuje informáciami potrebnými na to, aby mohol s konečnou platnosťou rozhodnúť o námietke neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia počas konania na prvom stupni.
- ⁶⁶ Z dôvodov uvedených v bodoch 44 až 62 tohto rozsudku musí byť táto námietka neprípustnosti založená na tom, že sporný akt nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosť, zamietnutá.
- ⁶⁷ Vec teda treba vrátiť Všeobecnému súdu na nové konanie, aby rozhodol o návrhoch spoločnosti NDSHT smerujúcich k zrušeniu rozhodnutia Komisie obsiahnutého v sporných listoch nepokračovať ďalej v preskúmaní sťažnosti odvolateľky týkajúcej

sa štátnej pomoci, ktorú mesto Štokholm údajne protiprávne poskytlo spoločnosti SVB.

O trovách

- ⁶⁸ Keďže vec musí byť vrátená Všeobecnému súdu, o trovách tohto odvolacieho konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 9. júna 2009, NDSHT/Komisia (T-152/06), sa zrušuje.**
- 2. Námetka neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia Európskych spoločenstiev pred Súdom prvého stupňa, sa zamietá.**

3. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol o návrhoch spoločnosti NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB smerujúcich k zrušeniu rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev obsiahnutých v listoch z 24. marca a 28. apríla 2006 nepokračovať v šetrení sťažnosti tejto spoločnosti týkajúcej sa štátnej pomoci, ktorú mesto Štokholm údajne protiprávne poskytlo spoločnosti Stockholm Visitors Board AB.

4. O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.

Podpisy